

20 stycznia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

~~F 246 27/00~~
F 426 27/00 2

ST. RADOŁA

A. Grzybowski

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 11063.

Kl. 72 d 17.

Società Italiana Ernesto Breda
(Medjolan, Włochy).

Granat ręczny z blachy metalowej.

Zgłoszono 26 października 1927 r.

Udzielono 28 września 1929 r.

Pierwszeństwo: 17 listopada 1926 r. (Włochy).

Znane jest wykonanie z cienkiej blachy metalowej nie tylko osłony ręcznych granatów, lecz także części wewnętrznej, zawierającej ładunek wybuchowy, której zadaniem jest przesunięcie się w osłonie w chwili uderzenia końca granatu, by w ten sposób spowodować przebicie spłonki oraz wybuch granatu. Usunięcie wszystkich ciężkich części metalowych ma ten skutek, że odłamki wyrzucone podczas wybuchu są względnie lekkie i nie dosięgają odległości większych, aniżeli 10 do 15 metrów.

Natomiast nie można strzelać granatami tego typu na większą odległość zapomocą miotaczy, używanych oddzielnie lub nasadzonych na końce luf karabinowych, ponieważ granat taki podlega w chwili wystrzału tak znacznym zniekształceniom, iż

przesunięcie się ciężaru wewnętrznego w chwili uderzenia granatu jest niemożliwe.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest granat ręczny z blachy metalowej, który można również wyrzucać na większą odległość zapomocą miotacza granatu.

Na rysunku przedstawiono schematycznie w przekroju osiowym dla przykładu formę wykonania granatu według wynalazku niniejszego.

Osłona granatu składa się z dwóch blaszanych naczyń 1 i 2 w kształcie kubka, połączonych na brzegach zapomocą gwintu, zamknięcia begnetowego, lub w jakikolwiek inny odpowiedni sposób. Jedno z naczyń, np. naczynie 2, posiada lub uruchomia w jakikolwiek odpowiedni sposób iglicę 3, umieszczoną naprzeciw spłonki 4,

która znajduje się w puszcze 5 z blachy metalowej, zawierającej ładunek wybuchowy. Wykonany w ten sposób wewnętrzny ciężar czynny opiera się o spód osłony 1 dostatecznie mocny, by wytrzymać ciśnienie gazów, powstających przy wystrzale.

Zgodnie z wynalazkiem naczynie 1, na które działa ciśnienie gazów przy wystrzale (w kierunku strzałek *P*), jest w ten sposób wzmocnione, iż jeszcze drugie naczynie 6, wykonane również z cienkiej metalowej blachy, znajduje się w jego wnętrzu, lub też jest nałożone nazewnątrz, przy czem wspomniane naczynie 6 jest z naczyniem 1 połączone jedynie przez wtłoczenie bez zastosowania jakichkolwiek części łączących.

W taki sam sposób spód puszki 5, opierający się o dno naczynia 1, jest wzmocniony zapomocą kapturka 7 z blachy metalowej, który jest mocno wtłoczony.

Zamiast jednego naczynia 6 lub jednego kapturka 7 można użyć takiej ilości naczyń, jaka jest potrzebna do otrzymania ścianki dostatecznie wytrzymałej na ciśnienie gazów przy wystrzale, mimo ograniczonej grubości każdej poszczegółnej części.

Każdy typ granatu posiada oczywiście wewnątrz odpowiednie urządzenie, zapewniające wybuch w chwili uderzenia, niezależnie od kierunku uderzenia. W opisywanym granacie ciężar 5 jest przyciśnięty do dna naczynia 1 np. sprężyną 8 w ten sposób, że w razie uderzenia w kierunku osiowym musi się ciężar ten zbliżyć do iglicy wskutek działania siły bezwładności, a w

razie uderzenia bocznego, wskutek przesunięcia się po skośnej powierzchni naczynia 1.

Dzięki opisanemu wzmocnieniu osłony zewnętrznej oraz puszki z masą wybuchową, mogą części te sprostać siłom bezwładności podczas wystrzału, natomiast w chwili wybuchu każda część naczynia, niezależnie od innych części zostaje rozerwana na względnie małe odłamki, wskutek małej grubości poszczegółnych części składowych naczynia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Granat ręczny z blachy metalowej, znamienny tem, że jego zewnętrzna osłona oraz znajdująca się wewnątrz niej puszka, zawierająca ładunek wybuchowy, są wykonane z dwóch lub większej ilości powłok z blachy metalowej, przylegających jedna do drugiej w tych miejscach, których wzmocnienie jest konieczne, ze względu na uderzenie gazów prochowych przy wystrzale granatu z miotacza.

2. Granat ręczny według zastrz. 1, znamienny tem, że stosuje się jeden lub kilka kapturków (powłok z blachy metalowej), wsuniętych do wnętrza lub wtłoczonych nazewnątrz tych części granatu, które należy wzmocnić.

Società Italiana

Ernesto Breda.

Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

